

Η κοινωνική φύση της ασκητικής ησυχίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



[Ομότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών Ιωάννης Κορναράκης](#)

Είναι αλήθεια ότι η σκληρή θέση του ασκητού μπροστά στην ανθρώπινη συντυχία προκαλεί μια ποικιλία αντιφατικών και «αναπληρωματικών» αντιδράσεων μέσα στον ψυχικό κόσμο του τεχνολογικού ανθρώπου της εποχής μας!

Και πρώτα-πρώτα ο σύγχρονος άνθρωπος, που καταδικάζει αδυσώπητα τη σκληρή αυτή ασκητική θέση, ενδέχεται να βιώσει μια συγκλονιστική έκπληξη, εάν θα επιχειρούσε να αναλύσει τη δική του κοινωνικότητα. Γιατί, όπως μας αποκαλύπτει η ψυχολογία, ό,τι πολεμά κανείς έντονα, ό,τι απορρίπτει επίμονα, έχει μια εξάρτηση από το βαθύτερο εσωτερικό του κόσμο. Η επίθετικότητας, σαν ψυχαναγκαστική λειτουργία, επιβεβαιώνει την προσκόλληση του ανθρώπου σ' αυτό κατά του οποίου επιτίθεται. Έτσι όσο αποκρουστική φαίνεται στα μάτια του σύγχρονου ανθρώπου η σκληρή μοναξιά του ασκητικού βιώματος, τόσο περισσότερο προδίδεται μια κάποια βαθύτερη σχέση του με τη μοναξιά αυτή. Γι' αυτό [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου](#) »